

CHRON

Občasník Pražského studentského summitu — 05 — únor 2022

Češi v čele
České předsednictví Radě EU

Jak Přežít Survivor
Recenze populární reality show

O V4 s vámi
Polemika mezi delegáty

PROGRAM V. PŘÍPRAVNÉHO SETKÁNÍ

SPOLEČNÁ ČÁST

8:30–9:20

Registrace

9:30–9:45

Zahájení I. přípravného setkání

9:45–10:10

Plenární Projev

DELEGÁTI

10:20–12:00

Konference o budoucnosti Evropy

The future of European Integration,
místnost RB 209
(UNEP)

Postavení EU v mezinárodním prostoru,
místnost RB 210
(WHO)

Sociální (ne)spravedlnost v EU,
místnost RB 212
(NATO)

Evropská klimatická politika,
místnost NB A
(ECOFIN)

Pozice a cíle Česka v rámci Unie,
místnost NB B
(UNODC)

12:00–13:00

Pauza na oběd

13:00–16:30

Program v jednotlivých orgánech

POZOROVATELÉ

10:45–12:00

Konference o budoucnosti Evropy

Dle výběru

12:00–12:30

Pauza na oběd

12:30–16:30

Program v jednotlivých orgánech

4

Glosa

Československý Survivor je bojem
spíše pro diváka

5

Rozhovor

An Interview with Kimberley Phillips

7

Anotace

Quo Vadis, Evropa?
Konference o budoucnosti Evropy

9

Kontext

Evropě to osladíme. Už zase?
České předsednictví EU

12

Seriál

Jak udělat ze světa lepší místo
a nezbláznit se při itom

14

Honest Guide:

Konferenční Edition

13

Polemika

V4 a EU

VYKAŠLAT SE NA BUDOUCNOST

Občas si to možná říkáte taky. Nebylo by lepší se prostě o všechno přestat zajímat?

Události posledních dní v mnohých z nás vyvolávají pocity strachu, úzkosti a beznaděje. Není divu. Osudy nás samotných i těch, kteří se zrovna nachází v jiných částech světa, jsou najednou propojenější, než kdy dříve. Nikdo z nás neví, co přinesou příští dny, ale jistota života v bezpečí, svobodě a míru se rázem zdá křehčí, než jsme si byli ochotni připustit.

Jak se Evropa k situaci postaví? A jak to ovlivní nás?

V čísle, které držíte v ruce, se propojuje téma dalšího osudu evropského společenství s tím, jak přicházející události ovlivňují to, jak se cítíme. A to v současné situaci často není dvakrát nejlépe. Možná bychom byli klidnější, kdybychom nic nevěděli. Možná bychom strachu a úzkosti unikli, kdybychom se to, co je způsobuje, rozhodli ignorovat. Nebo ne?

Ignorece a apatie se na první pohled mohou jevit jako způsob, kterým se z paralyzující moci strachu dostat do bezpečí. Ale nejsou. Strkání hlavy do písku se málokdy ukáže jako vítězná taktika. Tím spíše u problémů, které se nás přímo dotýkají.

Proč ale v současné situaci řešit sociální nespravedlnost, evropskou integraci nebo klima? Konference o budoucnosti Evropy na summit přichází v době, kdy je jasné, že tahle budoucnost vůbec nemusí být růžová. O to naléhavější je však výzva společně hledat, co je pro nás důležité dnes a co bude zítra. Naše vize tvarují realitu. To, jak bude budoucnost vypadat, svými rozhodnutími určujeme právě teď. A historie nás znova a znova učí, že nestačí spoléhat na to, že se s pominutím bezprostředního nebezpečí samy od sebe vyřeší všechny další problémy.

Proto věřím, že má smysl nepřestávat hledat odpovědi na malé i velké otázky. A nezůstat zticha když se ptají ti, kteří mají zodpovědnost za jejich uvedení do praxe.

Evropa naslouchá. Je dnes na nás, jestli se vykašleme na svoji šanci ovlivnit, jak bude její budoucnost vypadat.

ANNA MARIE PODLIPNÁ
šéfredaktorka

GLOSA: ČESKOSLOVENSKÝ SURVIVOR JE BOJEM SPÍŠE PRO DIVÁKA

MATĚJ ČUMPELÍK
redaktor

Všichni víme (nebo si alespoň myslíme, že víme), co je EU, NATO, OSN, WTO a další všeobecně známé mezinárodní organizace. Koneckonců je také tady na Summitu simulujete. Svět je ovšem veliký a schovává se v něm velké množství jiných zajímavých mezinárodních organizací. Pojďme se na některé krátce podívat!

SURVIVORISTA, TEN TĚŽKÝ CHLEBA MÁ

Nejen ulice Prahy od ledna zaplavují reklamy s protagonisty československé verze úspěšné reality show Survivor. Soutěž, ač si možná mylně mnozí myslí, nevychází z té její podoby, kterou naše generace v dětství dost často sledovala. Pořadatelé se rozhodli vycházet z turecké verze Survivoru a řadou méně i více výrazných změn.

Jak nejjednodušeji nalákat diváky na první sérii pořadu, který v Česku ani na Slovensku nemá obdoby? Pozvěte tam známé tváře! Do Dominikánské republiky, jež se stala dějištěm Survivoru, se skutečně vydaly dva různé týmy – jeden složen z influencerů, druhý ze zájemců o soutěž. Kdo by nechtěl vidět, jak influencerská smetánka živoří na pobřeží Karibiku?

Česká, nebo spíše švejkovská stopa je přesto na někdejší úspěšné a svým způsobem důstojné reality show jednoznačně znát. Začátek pořadu postihla nákaza covidem-19, která až polovinu soutěžících uvrhla do karantény. Mimo to začali soutěž už po pár dnech opouštět účastníci dobrovolně, buď z psychických důvodů nebo kvůli jiným zdravotním problémům. A to vše za neustálého moderátorova připomínání “opravdu extrémních podmínek”. Zajímavé, že se soutěžícím objevují na pobřeží Dominikánské republiky deky, sirky, hrnky a další.

VYTVOŘILI SOUTĚŽ, ALE LIDI JIM TAM (NE)SOUTĚŽILI

Nekonečně dlouhé a až na dno patosu sahající záběry, moderátor ukájející se superlativy o “nejdrsnější reality show světa”, katastrofální postprodukce a laciná osobně rozvojová moudra – nabídka každého dvouhodinového dílu dvakrát týdně v hlavním vysílacím čase je široká. Jak už to tak v Česku bývá, na nedostatky pořadu existuje vždy jedna jistá odpověď. Omezený rozpočet.

Po prvních soutěžních dnech začínají protagonisté horko těžko taktizovat. Každý druhý díl musí někdo z kola ven. Když už se zdá, že lačnému divákovi Survivor konečně naservíruje nějaké drama, produkce pořadu takové náznaky umně zhatí. Soutěžící, který by snad chtěl dostat části motta staré verze soutěže, tedy přelstít někoho, má smůlu. Naše verze Survivoru budí spíše dojem zájezdu pár Čechů a Slováků, kteří běhají po opičích drahách a jednou za týden někoho pošlou domů, protože “přece musí”.

DOMINIKÁNCOVO DÉJÀ VU

Předpokládám, že setkání Čecha a Dominikánce bývá ojedinělé. Středoevropan ale nyní kromě piva a skla má o čem s karibským ostrovanem hovořit – tam u vás se Češi a Slováci, z nich několik vlivných osobností, snaží přežít v pralese. Občas jim tam někdo pomůže, aby ony podmínky nebyly tak nelidské, ale jinak se jedná o vážně autentickou hru, povídá Čech dál.

Na co pomyslí Dominikánec, který tu “autentickou” hru, kdy se některým občas pomůže více než jiným, dávno zná? Není snad ani náhodou, že se s celou soutěží snaží tvůrci poctivě zobrazit i cynismus jejího dějiště. Země, ve které se rozdíl mezi chudými a bohatými lidmi rozprostírá zhruba tak stejně, jako rozdíl mezi extrémními a skutečnými podmínkami československého Survivoru, má konečně stopu v české kultuře. Kdo příště přijede na ostrov Hispaniola zakoušet drsné životní situace, které jsou tak vlastní nemalé části tamějšího obyvatelstva?

“ILLEGAL ACTIONS AND ILLEGAL OCCUPATIONS ARE NOT THE ANSWER.”

AN INTERVIEW WITH KIMBERLY PHILLIPS

MICHAEL DOUŠA
redaktor

Although most of our readers are delegates and thus have a chance to visit an embassy of “their” country, the topics usually only include the most pressing issues in their respective models. There’s not much time to talk with representatives at the embassies about more personal topics. Fortunately, Chron got this opportunity which couldn’t be passed up and we are thrilled to share with our readers what we found out. Kimberly Phillips is the Counsellor for Political, Economic and Public Affairs at the Canadian Embassy in Prague. How does the Czech Republic look from the perspective of a Canadian? What exactly is her job and how does she view the diplomatic boycott of the Olympic Games? You can find these answers and much more below.

Ms. Counsellor,

Let’s start with a more light-hearted question: among non-Canadians, there is a “running joke”/a stereotype about Canadians being uncommonly nice to people. Was arriving to Czechia a cultural shock for you in that sense?

I began my assignment in the Czech Republic in August 2021, following two previous visits to Prague as a tourist over the span of many years. I was delighted when I found out that I would have the opportunity to live here as a Canadian diplomat.

I have had such a warm welcome every time I arrived in the Czech Republic. The only “cultural shock” is that I am constantly amazed by the beauty of the architecture in Prague. I look forward to travelling more around the country for work and holidays.

When I was doing research for this interview, I found out that you are a part of the Métis population with Ojibway roots. In our curriculum at school, we don’t really talk about indigenous peoples of Canada, could you please tell our delegates more about this topic?

The original inhabitants of Canada are First Nations, Inuit and Métis peoples who today live throughout Canada. Collectively, we are referred to as Indigenous or Aboriginal peoples. The Canadian Constitution recognizes all three groups, each of which has its own unique history, language, cultural practices, and spiritual beliefs.

I am a proud Métis, with Ojibway roots, including some Cree as well. The Métis can trace their origins to the 1700s when French and Scottish fur traders married Indigenous women. Their descendants formed a distinct culture and language.

Today there are more than 70 Indigenous languages spoken in Canada. The most common Indigenous languages are Cree, Inuktitut, and Innu.

My mother’s first language is *Saulteaux* which she still speaks fluently.

We've recently had a new government appointed and since you're a Counsellor for Political Affairs, I assume it affected your job in some ways. Did it? If that's so, what's changed?

Canada and the Czech Republic have a warm and friendly bilateral relationship, based on a foundation of many shared common values and approaches including human rights, democracy, and rule of law. As NATO allies, we share security priorities. Canadian and Czech troops work and train side-by-side in the Canada-led NATO enhanced Forward Presence (eFP) battlegroup in Latvia.

Equally important for our bilateral and multilateral relationships are the people-to-people ties. Did you know that there are now more than 100,000 Canadians with some Czech heritage?

We expect the great cooperation and partnership with the Czech Republic to continue to grow with the new government. For us, it's an opportunity to further strengthen our bilateral relationship and to establish new networks.

There are currently a lot of things happening around the world, for example, the Olympics in Beijing. Both Canada and Czechia have announced a diplomatic boycott of the Olympics. Do you think that it is a step in the right direction in tackling the human rights issues or the People's Republic of China?

Canada will continue to challenge China on issues such as human rights (including concerns about human rights in Xinjiang), democracy in Hong Kong, support for journalists, and non-interference in the goings-on in independent countries in Asia. At the same time, Canada will continue to work with Beijing on key multilateral issues, including climate change.

Where Czechia and Canada differ, though, is the COVID-19 issue. Our new government plans to lift a lot of restrictions during spring, while Canada issued a vaccine requirement for truck drivers which led to major protests, Ottawa even declared a state of emergency. Could you please explain the situation further? Is there a way out of this certainly unpleasant situation?

What we have been seeing is unfortunately a very real demonstration of frustration and exhaustion, but the Government of Canada has been clear that illegal actions and illegal occupations are not the answer.

Since the outset of the pandemic, the Government of Canada has been engaging regularly with all levels of government and road industry stakeholders, including the trucking industry and union representatives, to identify emerging issues and mitigate disruptions.

The COVID-19 pandemic has posed unprecedented challenges for the trucking industry, and the Government of Canada recognizes the essential work accomplished by this sector in continuing to provide critical goods and services that benefit Canadians during this difficult time. These challenges have been further exacerbated by the recent rise of the Omicron variant.

We have learnt a lot from science throughout this pandemic and the Government of Canada will continue to rely on the advice of our public health specialists in the coming weeks and months to help us chart our next course to deal with these challenges as we look to live with COVID. Vaccination, used in combination with preventative public health measures, is the most effective tool to reduce the risk of COVID-19 for Canadians and to protect broader public health. This is why the Government of Canada continues to take action to ensure as many Canadians as possible get vaccinated.

We all hope that we will quickly come through this pandemic and return to a life of normalcy.

QUO VADIS, EUROPA? KONFERENCE O BUDOUCNOSTI EVROPY NA SUMMITU!

ŠTĚPÁN KOMÁREK
programový koordinátor

Kolikrát do týdne přemýšlíte o tom, jak asi bude vypadat vaše budoucnost? Nejprve vás personalista u pracovního pohovoru donutí zapřemýšlet nad vaším střednědobým kariérním plánem, pak vás zase nad nedělním obědem osloví babička s dotazem, kam že to tedy půjdete studovat. A velmi podobnou otázku nyní pokládají i nejvyšší představitelé hlavních orgánů Evropské unie.

BUDOUCNOST KAŽDÉHO Z NÁS

Ač se otázka směřovaná na budoucnost EU nemusí zdát tak osobní jako předchozí dvě, odpověď na ni přímo ovlivní výsledek ostatních dvou dotazů. Svět se propojuje. Vývoj evropské integrace za posledních sedmdesát let způsobil, že se dnes unijní agenda promítá do všech více či méně významných oblastí našeho života – ať už se jedná o možnost studovat v zahraničí, nebo o to, z jakých potravin babička uvařila slavnostní svíčkovou. A nejen proto má smysl se zamýšlet nad tím, kterým směrem by se evropské společenství mělo dál vydat.

SPOLEČNÉ VÝZVY

Evropská integrace má v tomto ohledu ještě jeden zajímavý rozměr. Se vstupem do EU nám k českému občanství přibyla i příslušnost evropská. Spolu s dalšími projevy globalizace to znamená, že většina výzev, kterým čelíme jako národ, již neleží jen na našich bedrech, nýbrž se jejich tíha rozkládá i na bedra našich evropských spoluobčanů. Není to však jen vztah jednostranný – problémy Unie jsou nyní i problémy naše.

BUĎTE SLYŠET!

Ať už ve vás tato uvědomění vyvolávají pocity úzkosti nebo naděje, jedna věc se musí nechat. To, že se nyní v rámci Konference o budoucnosti Evropy můžeme přímo podílet na formování evropských politik, je obrovským privilegiem. Vaše podněty, které dnes zazní na jednotlivých debatách, zpracujeme do ucelených výstupů a pomocí speciální digitální platformy Konference budou předány k projednání na plenárním zasedání. Třeba právě vaše úsilí pomůže zlepšit fungování Unie. Koneckonců – kdo jiný než vy, aktivní mladí Evropané, by měl o evropské budoucnosti rozhodovat?

O ČEM SE DNES BUDE DEBATOVAT?

O KLIMATU...

Otázka ochrany klimatu se v posledních letech čím dál tím více projevuje v národních i nadnárodních politikách. Nejinak je tomu v případě Evropské unie – současná komise v čele s Ursulou von der Leyen udělala z ochrany životního prostředí středobod svého programu a jako jednu z programových priorit vytkla Zelenou dohodu pro Evropu. O ambiciózním plánu, který má z Evropy udělat první klimaticky neutrální kontinent, jste toho bezpochyby už hodně slyšeli. V rámci prvního ze seminářů probereme, kde jsou rezervy Dohody, a zda Evropská unie vůbec dělá pro ochranu klimatu dostatek.

...O ZÁSADNÍCH SOCIÁLNÍCH OTÁZKÁCH...

Témata genderové politiky nebo migračních kvót jsou u nás často euroskeptiky prezentována jako příchod „diktátu z Bruselu“. Pravda je však taková, že se Unie určitě nesnaží svými zásahy do sociálních politik smazat kulturní rozdíly mezi státy, nýbrž jen podporuje nezbytně nutnou harmonizaci v oblastech, které jsou důležité pro její fungování. V rámci diskuse s Lindou Kunertovou se zamyslete třeba nad otázkou, jestli nerozšířit rozhodovací pravomoc Unie v oblasti vyrovnávání sociálních rozdílů nebo jak může Evropská unie pomoci v boji proti diskriminaci či se začleňováním příslušníků vyloučených menšin do společnosti.

...O BUDOUCNOSTI EVROPSKÉ INTEGRACE...

Dlouhá léta se zdálo, že silné integrační vlivy pomalu, ale jistě vytvářejí ze společenství evropských států jakousi kvazifederaci. Pokud však odmítnutí přijetí Smlouvy o Ústavě pro Evropu před patnácti lety bylo pro sbližující se Evropu drobným zaškobrtnutím, nedávný Brexit uštědřil představám o jednotné Evropě pořádný políček. V rámci semináře si budete moci zaspokulovat, zda byl odchod Britů z Unie pouze výjimečným jevem, nebo zda jde o předzvěst rozpadu evropského společenství na národní státy. Proberete ale třeba i možnost posílení pravomocí hlavních orgánů Unie – třeba právě vy dokážete evropským politikům, že idea federalizované Evropy ještě zdaleka není mrtvá!

...O POZICI A CÍLECH ČESKA V RÁMCI UNIE...

Již od dob blokace přijetí Lisabonské smlouvy je Česká republika v rámci Unie považována za jednoho z rebelů a „troublemakerů“. K tomuto pohledu svádí i naše členství ve Visegrádské čtyřce spolu s největšími současnými kritiky evropské integrační politiky, Maďarskem a Polskem. Jak se bude vyvíjet naše pozice v Unii v dalších letech? Jaké mají být naše priority pro blížící se předsednictví České republiky v Radě? A dozrál již čas na dlouho odkládaný vstup do eurozóny, nebo je pro naši ekonomiku lepší držet si vlastní měnu? O tom si budete moci popovídat s Alicí Krutilovou, jež má na starosti právě přípravu českého předsednictví Rady Evropské unie.

...A O POSTAVENÍ UNIE JAKO SVĚTOVÉ VELMOCI A JEJÍ BEZPEČNOSTNÍ POLITICE!

Ať se nám to líbí, nebo ne, politika na všech úrovních je často reakcionářská a silně ovlivněná aktuálními vnějšími vlivy. Možná i proto se ve světle současné ruské krize čím dál tím silněji ozývají hlasy volající buď po posílení spolupráce v oblasti evropské obranné strategie, nebo rovnou po založení společné evropské armády. Na semináři budete debatovat například o tom, do jaké míry by mohla Evropská unie dublovat funkci Severoatlantické aliance. Spolu s Terezou Novotnou z Institutu pro evropskou politiku ale proberete i to, zda si může Evropská unie udržet pozici silného hráče v geopolitických vztazích či jestli je odsouzena k živoření ve stínu USA a asijských gigantů.

EVROPĚ TO OSLADÍME. UŽ ZASE?

STANISLAV KAMENICKÝ
redaktor

At' už svět půjde kamkoliv, jedna věc je jasná – jednou z dominantních záležitostí naší zahraniční politiky druhého pololetí roku 2022 bude předsednictví v EU. Všichni o něm mluví, rozebírají, jak by v českém podání mělo vypadat i kam nás může do budoucna posunout. Co ale vlastně toto předsednictví znamená?

NESLAVNÉ ZAČÁTKY A NOVÁ PŘÍLEŽITOST

Někteří z vás si možná vzpomenou na rok 2009. Svět se sotva začal vzpamatovávat z ekonomické krize, Lady Gaga vydala Poker Face a Česko zažilo svoje vůbec první půlroční předsednictví v Radě EU. To představuje pro země jako ta naše velkou příležitost z poměrně jednoduchého důvodu: mohou řídit agendu na evropské úrovni. Rada samotná je pak mocný nástroj, který má velkou kontrolou nad podobou evropské legislativy a kontroluje i rozpočtové záležitosti.

Česko se toto rozhodlo před zahájením období samotného využití a naklonit si veřejnost kampaní, jejímž hlavním heslem bylo "Evropě to osladíme." To se sice povedlo, ale asi ne tak, jak by si Češi představovali. Byť se nám nepodařilo zkazit nic zásadního a ani jsme nezpůsobili rozpad EU – samotné předsednictví bylo z hlediska vládnutí samotného zvláště ze začátku vcelku úspěšné – šlo o naprostou PR katastrofu. Zasloužil se o to především pád vlády Miroslava Topolánka dva měsíce od začátku předsedání (nutno říct, že za značného přispění tehdejšího prezidenta Václava Klause). Tento skandál jednak poškodil naši image, ale také narušil českou evropskou politiku, které po zbytek období chyběla koherence. Prvního července tak nastane druhá příležitost ukázat Evropě, co Češi umí.

CO TO VLASTNĚ ZNAMENÁ?

Asi bude nejlépe ujasnit si, co přesně předsednictví EU obnáší. Samotný název "předsednictví EU" je lehce nepřesný, protože, jak bylo uvedeno výše, jde vlastně o předsednictví Radě EU, někdy také výstižněji nazývané Rada ministrů. Jde o pravidelné setkávání členů exekutiv jednotlivých států s jejich evropskými protějšky ve stejném oboru, případně v plénu. Předsednický stát pak má na starosti organizaci a koordinaci fungování Rady, ale samozřejmě nese i velkou reprezentační roli. Čeští ministři tak vlastně pojedou na dvou kolejích – budou mít na starosti jak domácí, tak evropskou agendu.

VÝZVY

Češi do pozice předsedy rozhodně nenastupují v jednoduché době. Svět se od roku 2009 hodně posunul. Radu tak čeká například řešení toho, jak navázat na evropský Green Deal a zakomponovat jeho závazky do evropské politiky – což Česko, jakožto vysoce průmyslovou zemi s poněkud vlažným přístupem k ekologickým otázkám, staví do opravdu ošemetné pozice. Velkým tématem budou také technologie, otázky digitalizace trhu a obecně modernizace Evropy.

Opomenout nejdou ani bezpečnostní problémy, ilustrované uprchlickým problémem na hranicích s Běloruskem a současnou krizí na Ukrajině. Ačkoliv tyto otázky pravděpodobně do července vyšumí, dobře ukazují, jak je potřeba jednotný evropský postoj v zahraničně-bezpečnostní oblasti.

A nad vším tímhle se samozřejmě vznášá velký otazník v podobě koronaviru. Budoucnost ukáže. Pokud pandemie poleví, Češi budou mít na starost řízení první fáze obnovy a normalizace ekonomické a sociální situace na evropské úrovni. Pokud bude pandemie naopak pokračovat, na Čechy čeká stejně nelehký úkol koordinace proticovidových opatření a případně i vymýšlení systémů proti budoucím pandemiím.

O náročné výzvy není nouze. Zároveň, pokud budou dobře zvládnuty, mohou Česku dodat velkou prestiž a posílit naše postavení v EU. Jak se tedy na předsednictví připravujeme?

(NE)PŘIPRAVENÍ?

Způsob, jakým se Česko připravuje, se dá shrnout dvěma slovy: znepokojivě málo.

Ve srovnání s předchozím předsednictvím existuje minimální kampaň pro veřejnost, což je vcelku pochopitelné po tom, jak směšně ta minulá po pádu Topolánkovy vlády vypadala. Babišova administrativa se s přílišným entuziasmem k předsednictví nestavila a přípravy se nesly spíš ve znamení úspor. Petr Fiala a jeho ministři mají opačný přístup a předsednictví správně vidí jako velkou příležitost, ovšem podle nich je už příliš pozdě výrazně plány měnit.

Zásadním problémem je jednoduše nedostatek peněz. České investice se pohybují na hranici historického minima, zvláště ve srovnání s minulým rozpočtem. To se promítá především v personální oblasti. Vláda si nemůže dovolit tolik expertů pro dané oblasti, kolik by bylo potřeba a najímání vysokoškoláků za 13 tisíc měsíčně je vskutku chabou záplatou. Kritice bylo také vystaveno poněkud schizofrenní rozdělení evropské agendy mezi ministerstvo zahraničí a ministerstvo pro evropské záležitosti. „PanASEANSké identity“

PŘEDSEDNICTVÍ BUDE...

S největší pravděpodobností velmi „meh“.

Zatím je těžké odhadnout, jak se současná situace bude vyvíjet a do čeho přesně budou Češi vhozeni. Navíc, jak ukázalo předchozí předsednictví, které mělo relativně silný začátek, může se stát něco nepředvídatelného. Obecně se zatím dá říct, že Čeští představitelé neplánují být příliš iniciativní. Jak současná podoba hlavní agendy (covid a klima) naznačuje, předsednictví bude hlavně reaktivní a bude navazovat na snahy předchozích administrativ. Finální verze agendy nicméně teprve čeká na zveřejnění. To není vůbec špatně, mnohé z těchto iniciativ (zmiňme například program jednotného vysokoškolského certifikátu) nepochybně prohloubí integraci v EU a vylepší životy jejích občanů. Nečekejme ovšem od nás samotných nic převratného.

.....

JAK UDĚLAT ZE SVĚTA LEPŠÍ MÍSTO A NEZBLÁZNIT SE V PROCESU

FILIP LUPJAN
redaktor

V dnešním světě jsou duševní nemoci čím dál větším nebezpečím. Obzvláště v době covidové a postcovidové se navýšil počet pacientů s depresemi o 20 až 30 % a s úzkostmi dokonce až o 40 %. Ve většině případů člověk příchod těchto nemocí nemůže nijak ovlivnit. Je však velmi důležité se o své zdraví a duševní zdraví starat. V tomto díle našeho pravidelného seriálu se podíváme na různé způsoby, které nám mohou pomoci vypořádat se s psychickou nepohodou.

LINKA BEZPEČÍ

Je toho na vás moc? Potřebujete si s někým promluvit? Nedaří se vám nebo prostě nevíte, jak dál? Máte z něčeho strach?

Není žádná ostuda požádat o pomoc, když vás něco trápí. Přesně pro tyhle případy je tu Linka bezpečí, která pomáhá s řešením náročných životních situací i každodenních starostí a problémů. Ve dne, v noci, o prázdninách, o Vánocích... pomoc je na telefonním čísle 116 111 k dispozici 24 hodin denně a navíc úplně zadarmo.

Není třeba se být nervózní z toho, jestli jsou vaše problémy dostatečně závažné na to, abyste měli nárok zavolat. Na druhé straně telefonu jsou lidé připraveni s vámi řešit velké problémy i každodenní starosti. Nemusíte se ani představovat, důležité je, že hledáte pomoc.

A ke službám Linky, ať už jde o poradenství nebo krizovou intervenci, se dostanete i prostřednictvím chatu a emailu.

NEPANIKAŘ

Projekt NEPANIKAŘ odstartovala v roce 2019 iniciativa s cílem vytvořit první českou mobilní aplikaci, zabývající se rychlou psychologickou pomocí všem uživatelům. Nabízí automatizovanou selekci rad a tipů, co dělat v případě konkrétních duševních onemocnění. Každý uživatel si může zvolit,

kteřou nemocí pravděpodobně trpí a aplikace následně sama vyhodnotí, jaké postupy by měl daný člověk zvolit pro co nejrychlejší zlepšení stavu. V současné době je aplikace rozšířená i o možnost anonymního dopisování si s odborníky, tedy psychology, psychoterapeuty a psychiatry. A co je nejlepší, celá aplikace i všechny její funkce jsou kompletně zdarma. Jde tak o tzv. rychlou první pomoc při psychických problémech. Co však dělat, když už vaše problémy přesáhly únosnou mez a aplikace není dostatečně efektivní?

SOCIALIZACE

Jedním z neefektivnějších způsobů, jak se vypořádat s psychickými problémy, je dostatečně se socializovat. Možná to zní trochu povrchně, nicméně lidé, kteří se častěji obklopují přáteli či si aktivně nové přátele hledají, jsou v životě šťastnější. Psycholog Craig N. Sawchuk říká: "Jsme od přírody společenštitelé, takže přirozeně fungujeme lépe, pokud jsme součástí nějaké komunity a obklopujeme se dalšími".

Dodává také, že jenom se svěřit ostatním a nějak vyventilovat své pocity, může náramně zlepšit psychický stav jedince.

Nebojte se tedy ozvat svým přátelům a blízkým, svěřujte se jim se svými problémy, vyrazte někam s partou nebo drahou polovičkou, neboť lidský kontakt je jedním z primárních a neefektivnějších způsobů, jak se zbavit psychické zátěže.

CALMIO, ANEB MEDITACÍ KE KLIDNĚJŠÍ MYSLI

Osobně nejsem zastáncem této metody, nicméně mnoho lidí v mém okolí si ji nemůže vynachválit. V čem tedy tkví onen opěvovaný úspěch spirituálního proniknutí do vlastní duše?

Odpověď na tuto otázku nám může poskytnout aplikace Calmio. Jedná se o první českou meditační aplikaci podloženou vědou. Dle slov autorů této aplikace: "Meditováním sice nezměníš každou maličkost, co se ti v životě stane, ale dokážeš změnit způsob, jakým ji prožiješ. A to podle nás stojí za zkoušku".

Stejně jako aplikace napanikař i Calmio je zcela zdarma. Stačí si pouze založit účet. Aplikace nabízí různé lekce s různými cíli. V rámci meditace vás provází vámi preferovaný mužský či ženský hlas, který vás bude navigovat a pomáhat vám v soustředění se na důležité aspekty. Poradí vám také, jak správně u meditace sedět, dýchat a podobně. Díky této aplikaci tak zvládne meditovat skutečně každý. A co se posouzení efektivity týče, to nechám na vás.

ODBORNÁ POMOC

Co však dělat, když už máte pocit, že nic nezabírá? obraťte se na odborníka. V dnešní době dochází k psychologovi, psychiatrovi či psychoterapeutovi čím dál více lidí. A je to dobře. Dříve se na lidi docházející na terapii nahlíželo skrze prsty, nyní však zájem o terapii stoupá a již se nejedná o tabu téma. Je zbytečné nechávat problémy zajít tak daleko, až z toho vznikne bezvýchodná situace. Odborníci v tomto odvětví vám vždy rádi pomohou, vyslechnou vás a navedou vás k řešení vašich problémů. Bezplatnou psychologickou pomoc můžete hledat třeba v některém z krizových center, která najdete ve větších městech. Jedná se o nejefektivnější metodu řešení problémů s duševním zdravím a věřím, že každý by se měl o své duševní zdraví starat co nejlépe. Tito lidé jsou tu od toho, aby nám s tím pomohli, protože na všechno tu nejsme sami.

.....

HONEST GUIDE: KONFERENCE UPŘÍMNĚ A PRAKTICKY

MICHAELA STAŇKOVÁ
redaktorka

Konference má něco společného se zlatou olympijskou medailí českých hokejistů – hodně se o ní mluví, ale dlouho ji nikdo neviděl. Osvěžili jsme proto vzpomínky pamětníků a připravili pro vás malého průvodce konferencí, který vám snad alespoň trochu poradí, co a jak.

PŘIJĎTE

Možná je to pro většinu summitáků zbytečný odstavec, ale pokud se najde někdo na vážkách, zda se konference zúčastnit, radím vám – přijďte. Docela určitě to bude vašich nejlepších pár dní za posledních pár dní.

Zásadní je také přijít ve správný čas na správné místo. Ve čtvrtek odpoledne se dostavte do kulturního centra **Pražská Křižovatka** (kostel sv. Anny), kde bude **od 17 hodin** probíhat slavnostní zahájení. Další dny budeme společně trávit v **Kongresovém centru Praha (KCP)**, a to **od 9 hodin**. Obě budovy jsou nesmírně zajímavé a stojí za to si o nich něco zjistit.

PŘIJĎTE JAKO FEŠÁCI

Jakkoli je na workshopy zvolen volnější dress code „smart casual“, minimálně na slavnostní zahájení se hodíte do gala. Vhodné jsou jednobarevné pouzdrové šaty dlouhé pod kolena, uzavřené lodičky bez špičky a nezapomeňte na silonky. :) Samozřejmostí je i oblek, do kterého patří střídma (nejlépe jednobarevná) košile a ke krku kravata nebo motýlek (Ten je podle sekce Bandí radí: „Vnímán jako více formální a slavnostnější a rozhodně zvyšuje elegancí každého outfitu. Podvědomě je spojován s inteligencí.“ Ale rozhodnutí je na vás).

KUPTÉ SI MĚSÍČNÍ LÍTAČKU A UŠETŘÍTE MNOHO PENĚŽ

Jo, asi to zní bizarně, ale život už je takový. Zatímco za jednotlivou 30minutovou jízdenku zaplatíte 30 korun, studentský kupón (lítačka) na 30 dní vás bude stát pouhých 130 Kč. Počítejte s tím, že pražskou hromadnou dopravu s největší pravděpodobností na konferenci využívat budete. Musíte si však nechat ověřit průkaz studenta.

Nejjednodušší je stáhnout si aplikaci PID Lítačka. V ní si lze ověřit průkaz ISIC, nutné je nahrát tam svou fotku. Po ověření si pak lze koupit měsíční kupón se slevou. Pokud nevládníte kartu ISIC, ale disponujete jiným studentským průkazem, můžete si ho nechat ověřit fyzicky na pobočce PID a měsíční kupón si zakoupit tam.

KDYŽ JSME U TĚCH FINANČÍ...

Možná přemýšlíte nad tím, kolik si s sebou vzít peněz. Kromě výše zmíněného jízdného vás asi nemine občasná návštěva restauračních zařízení, minimálně k zajištění večere – počítejte s pražskými cenami. Na své náklady si též musíte zajistit jídlo, které půjde nad rámec položek zmíněných v sekci „Jak to bude s jídlem?“ níže. A možná si budete chtít koupit i něco na památku (exkluzivní informace pro čtenáře Chronu – merch bude!), tak to vezte v potaz.

JAK TO BUDE S JÍDLEM?

Ve čtvrtek vás na slavnostním zahájení čeká raut, který si, myslím, velmi užijete. Během jednacích dnů budete mít v KCP zajištěné obědy a odpolední svačiny v rámci coffee breaků. Dopoledne však žádná svačina nebude. Pro ubytované na Prokopce nebo Olšance bude ráno připravená snídaně zahrnutá v ceně ubytování. Pokud víte, že vám snídaně nebude stačit, vezměte si s sebou na dopoledne něco k zakousnutí. Na večere je zvykem, nikoli pravidlem, chodit se svým orgánem. Pamatují si ale, že levnou večeri jsme na Prokopce řešili hromadným ohříváním párků a přikusovali jsme rohlíky.

OBLÍBENÁ RESTAURAČNÍ ZAŘÍZENÍ V BLÍZKOSTI KCP

V blízkosti KCP se můžete najíst v restauracích U Bansethů nebo Kandelábr. V pátek si na výběrovou kávu skočte do Megera Café nebo do podniku Náš bar – obojí je přibližně 10 minut od Kongresového centra. I o víkendu vás potom obslouží v Mamacoffee.

OBLÍBENÁ RESTAURAČNÍ ZAŘÍZENÍ OBECNĚ

V sekretariátu je kromě Krákory oblíbený ještě podnik Waid, který se nachází nedaleko stanice I. P. Pavlova. Ten v sobě dle Google recenzí kloubí „slušné ceny, super lokalitu a příjemnou obsluhu“. Neméně v kurzu je i Kasárna Karlín. Pokud chcete konzumovat váš nápoj na tom nejnámějším náměstí v Česku, doporučujeme Skautský institut, neboli tzv. Skauták, na Staroměstském náměstí. Dále přímo ze srdce Prahy nemůžete vynechat hospodu U Sudu ve Vodičkově ulici a jestliže vám scházelo v poslední době cestování, tak do-

poručujeme Ježkovy voči, kde se rázem ocitnete ve vlakovém kupé či na sedadlech dopravního letadla.

I VEČER BUDE PROGRAM

Pokud vás neláká strávit několik večerů po sobě pouze v restauračních zařízeních, nebojte. Připravuje se večerní program a máte se na co těšit.

A jeden tip na to, kam za kulturou. Na Malé Straně byla nově otevřena galerie umění Kunsthalle Praha, tak ji zkuste prozkoumat.

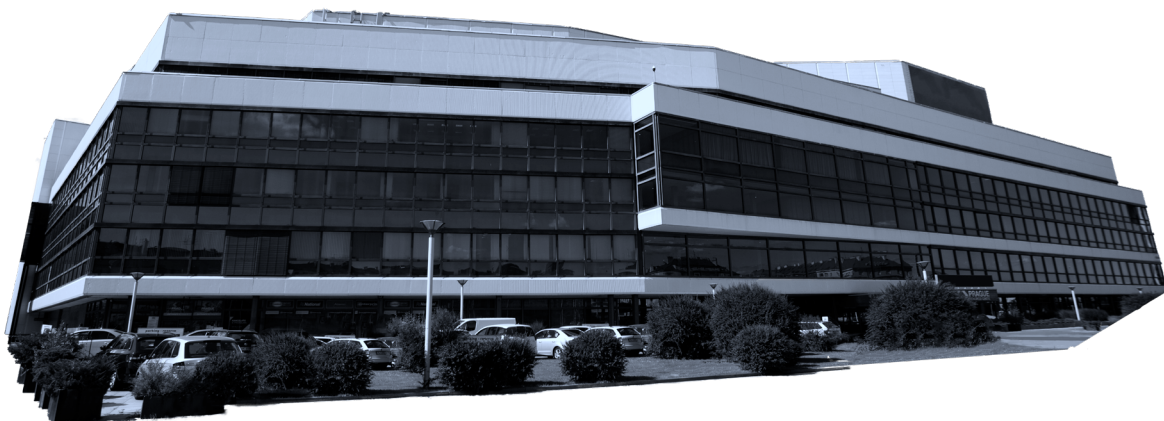
BĚŽTE NA SOCIAL A OBLEČTE SI KOSTÝM

Pokud jen trochu můžete, doražte v neděli na závěrečnou párty zvanou „soušl“. (Dovolím si malou radu – prodlužte si pobyt až do pondělí). Je to velmi specifický večer a z mé zkušenosti i z vyprávění pamětníků dobrých časů bez koronaviru na něj nikdy nezapomenete. A pokud možno, vemte si

kostým. Pokud nemožno, nechte váš „ohoz“ alespoň trochu načichnout tématem, které bude brzy oznámeno. Mnohem lépe se ponoříte do proudění večera.

ZKRÁTKA SE ZAPOJTE

Konference není jenom o strojeném jednání a distingovaném projevu. Čtyři dny budete v té nejlepší bublině summitáků pobíhat po Praze v oblecích a šatech a prožijete neopakovatelnou atmosféru. Teda můžete prožít. Moje doporučení je: nepřemýšlejte o tom, co bude potom. Zapojte se, do čeho můžete. Dělejte, čeho byste se jinak báli (samozřejmě v mezích zákona, protipandemických opatření a dobrých mravů). Alespoň jednou za ty tři jednací dny vnesťe do jednání pohled vašeho státu, najděte si nové kamarády nebo oslovte tu/toho, co se vám líbí. Běžte do toho po hlavě, ale nezlomte si vaz, však víte jak.

SEKRET DOPORUČUJE: JAK SE TADY Z TOHO NEZBLÁZNI

MICHAELA STAŇKOVÁ
redaktorka

Doba je rychlá, lidé na Instagramu krásní, učitelé nároční, mezilidské vztahy přetěžké, planeta hoří, inflace roste a Summit končí. K zbláznění. Jak se s těžkými situacemi vypořádávají členové sekretariátu? Přečtěte si jejich tipy a triky na duševní hygienu.

VOJTA, KOORDINÁTOR VNĚJŠÍCH VZTAHŮ

Když se do toho zvládnout dotlačit, tak mi náladu vždycky citelně zlepšit jít si zaběhat. Když to nezvládnou, jistě to veřejnoprávní podcastek Buchty. Spolu se Summit Talks ho vřele doporučuji. Co chci ale lidem doporučit především, je, aby si vypnuli upozornění na sociálních sítích. Je to velmi osvobozující.

ANIČKA ŠVANIČKA, MÍSTOPŘEDSEDKYNĚ SPECPOL

Nejvíce mi vždycky dokáže pomoci čerstvý vzduch, i patnáctiminutová procházka udělá divy. A hlavně si najít čas na sebe – koupit si pytlík chipsů, pustit Přátele, jít spát v 9 a všechny problémy jsou hned pryč.

ANIČKA, MÍSTOPŘEDSEDKYNĚ UNSC

Pomáhá mi psaní a spaní. Když je toho moc, nařídím si budík na jednadvacet minut a jdu si na chvilku lehnout – lepší než strávit ten čas na Instagramu. Nějak zachytit tok myšlenek na papír, jako báseň, zápis do deníku, cokoliv, je taky skvělý. Nebo jen otevřu ledničku, pustím si hudbu a kreativně se vyjádřím při vaření jídla o pěti chodech z těch dvou ingrediencí, který v lednici zrovna jsou.

PĚŤA, MÍSTOPŘEDSEDA SOCHUM

Bohužel na začátek je důležité uvědomit si jednu věc, život není procházka růžovým sadem, ač se o to můžeme sebevíce snažit. I člověk, o kterém si můžeme myslet, že má snad vše, se pravděpodobně potýká s úplně stejnými potížemi jako my. Vždy budeme řešit problémy ohledně mezilidských vztahů, vzdělání, zaměstnání, peněz či sami sebe. Když dosáhneme něčeho, tak nám zase bude chybět něco jiného a vždy si budeme říkat, že to může být lepší.

Co chci ale tímto vlastně říci? Zkrátka není v našich silách dosáhnout všeho, jsme nastavení tak, že neustále chceme zdolávat vyšší a vyšší životní levely. Když se vám bude zdát, že se vůbec nic nedaří, zkrátka zkuste zpomalit a říct si: „Jsem šťastný teď a tady.“ Budoucnost se zdá v té chvíli vždy horší než jaká kdy ve skutečnosti bude a nezapomínejte, že dokud nejde o zdraví, tak se vlastně nic moc neděje.

BARČA, NÁMĚSTKYNĚ GENERÁLNÍ TAJEMNICE RADY EU

Vždy, když cítím, že je na mě toho moc, sbalím se většinou sama do přírody, nejradši teda do hor. Při výšlepech si totiž utřídím myšlenky a ve vyšších nadmořských výškách si člověk uvědomí, že oproti všemu ostatnímu jsme jednoduše jen malá součást toho velkého světa. Je to takovej můj způsob meditace.

JIRKA, PŘEDSEDA UNSC

Snažte si ve svém rozvrhu držet něco, co děláte jen tak pro radost. Jedno jestli to je sport, kreativní aktivity nebo „jen“ procházka se psem.

LUCKA, MÍSTOPŘEDSEDKYNĚ UNSC

Jednou z nejdůležitějších věcí, které mě udržují v pohodě, je hudba. Jen to zkuste – chvilku se zastavit, pustit si vaši oblíbenou písničku, trochu si u toho zablblnout, zatancovat, zazpívat. Je úplně jedno, že falešně. Důležitý je pro mě taky kolem sebe mít kamarády, jít s nimi třeba do kavárny na kafe, na čaj nebo se společně učit, prostě s nimi trávit čas. No a pak taky pohyb venku na čerstvém vzduchu (což tedy ve smogové Praze jde někdy těžko, ale lepší než sedět na zadku doma) nebo jóga. A když už se zdá všechno opravdu na nic, čokoláda nebo zmrzlina to jistě.

V4 V EVROPSKÉ UNII: ROZUMNÁ PARTIE, NEBO ZBYTEČNÝ TRPASLÍK?

Začátek spolupráce Česka, Slovenska, Polska a Maďarska v rámci takzvané Visegrádské čtyřky se datuje už k roku 1991 a jedná se o jedno z nejméně výrazných regionálních uskupení v rámci Evropské unie. V4, jak je zkratkovitě označována, je ovšem výrazná ne vždy v úplně pozitivním světle. Maďarsko a Polsko jsou kritizovány za porušování zásad právního státu. Mnozí ovšem podtrhují význam regionální spolupráce kulturně blízkých zemí, ať už s ohledem na fungování Unie jako takové nebo na spolupráci ekonomickou. A jak to vidí naši delegáti? Na to jsme se zeptali Karla Špeciána z ECOFIN a Anežky Tetřevové s Markem Štefkou ze SPECPOL.

Na jednání členských zemí Evropské unie se často kříží jednotlivé národní zájmy. Německý pragmatismus, francouzská nabubřelost a nebo zájmy jednotlivých malých postkomunistických východních zemiček – jako jsme třeba my.

Ačkoliv Visegrádská skupina vznikla dvanáct let před naším vstupem do EU, jistě z jiných pohnutek, než hájení společných zájmů v Bruselu, ukázalo se, že ani nadále není tento spolek k zahzení.

Nic však není černobílé a situace se s časem změnila. V Maďarsku a Polsku jsme nyní svědky nebezpečných precedentů.

Na jedné straně probíhá v Maďarsku oligarchizace státní správy a utahování moci vládnoucí stranou Fidesz premiéra Viktora Orbána, proti němuž se nyní dokázala spojit celá opozice do jedné volební koalice. V té najdete pohromadě například zelené, socialisty, liberály i zástupce konzervativní pravice.

Na straně druhé Polsko v čele s vládnoucí stranou PiS a za podpory místní katolické církve otáčí kormidlem směrem k intenzivnímu křesťanskému konzervatismu. Zatímco západ dává lidem prostor pro osobní svobodu volby ať už v otázkách potratů či homosexuálních svazků, v Polsku se rozhodli veškeré již platné reformy zrušit a pravidla ještě utáhnout – někdy i v rozporu s evropskou legislativou.

S časem se negativa i pozitiva V4 mění. I dnes lze spoustu pozitiv najít. V tuto chvíli však s přehledem převažují negativní aspekty této spolupráce. A chceme-li být součástí západní evropské společnosti, měli bychom najít odvahu tuto kouli na noze odepnout.

Dejme si však pozor, abychom po cestě na západ nedošli opět na východ.

KAREL ŠPECIÁN
ECOFIN

Otázka, jestli patří Visegrádská čtyřka do současné Evropské unie, není jednoduchá. Daleko obtížnější je ovšem otázka, jestli má V₄ jako uskupení smysl samo o sobě.

Přeji si jako občan České republiky být součástí uskupení, jehož členy jsou země omezující osobní svobody a demokratické principy vůbec? Přeji si být součástí uskupení, které svůj účel, tedy dovést čtyři členské země Visegrádské čtyřky do EU a do NATO, splnilo a dnes se cesty těchto zemí poněkud rozchází do dvou směrů?

Za mě by okamžitá odpověď byla "ne", ale po delším přemýšlení bych V₄ úplně nezavrhovala, a to právě z důvodu Evropské unie. Ačkoliv se cesty členských zemí rozchází, stále přináší jako země bývalého východního bloku do Evropské unie jisté svědectví, které brání alespoň jednomu směru extremismu, ačkoliv za rozmachu extremismu jiného. Mimo to může V₄ amplifikovat při společném postupu potřeby a postoje střední Evropy.

Díky V₄ jsme nejen že více slyšet, máme dokonce větší šanci něco prosadit, připočtu-li k tomu i rozšiřující se spolupráci s Rakouskem a Slovinskem. Uznejte sami, 135 křesel všech zemí dohromady v Evropském parlamentu a šest eurokomisařů je přece jen víc, než 21 českých europoslanců a jeden eurokomisař (můžeme vzít na milost i Slovensko – pak bychom mluvili o 35

europoslancích a celých dvou eurokomisařích). A když přičteme ještě dobré vztahy Rakouska a Česka s Německem... Samozřejmě ne, co se jádra týče.

Visegrádská čtyřka už jistě nenaplnuje ideály spolupráce, které si Václav Havel představoval a má své problémy. Domnívám se ale, že pokud V₄ najde opět společnou řeč, určitě svůj smysl stále bude mít a zbytečným trpaslíkem v rámci Evropské unie nebude.

ANEŽKA TETŘEVOVÁ
SPECPOL

Visegrádská skupina, složená z České republiky, Slovenska, Polska a Maďarska, bývá často v bruselských kruzích označována jako *Enfant terrible* Evropské unie. Má tedy skupina V4 zbytku Unie co nabídnout, nebo by bylo Unii lépe bez ní?

Ekonomiky zmiňované čtveřice států dohromady tvoří něco málo přes deset procent celkového HDP Unie a jejich populace bezmála patnáct procent jejich obyvatel. Jedná se o státy, které mají historicky silné propojení – jak diplomatické, tak ekonomické – se západní částí EU. Je samozřejmé, že kvůli dějinám, které jsou poznamenány komunistickými diktaturami ve všech členských státech skupiny, je jejich ekonomická situace nesrovnatelná se západní Evropou. Jedná se však o rychle se rozvíjející ekonomiky s velkým potenciálem pro investice a rozvoj moderních odvětví.

Z hlediska hospodářského by se tedy V4 mohla jevit jako rozumná partie, avšak problematika této skupiny nespočívá tolik v její ekonomické situaci, ale spíše v politicko-právních otázkách. Mnohým představitelům Unie přiděluje tato skupina vrásky především kvůli nerespektování evropské judikatury, problematickým zákonům omezujícím lidská práva občanů nebo nenávistné rétorice směrem k Bruselu.

Jaký je tedy závěr? Visegrádská skupina je pro zbytek Evropské unie rozhodně zajímavým ekonomickým partnerem, jenž však dlouhodobě zaostává ve vládě práva a svobodě tisku. Pokud chtějí země V4 dosáhnout většího vlivu na dění v unijních institucích, tak dosud preferovaná cesta obstrukcí a vzdoru vůči většině rozhodně není správná. Klíčem je stát jednotně se zbylými státy Unie na cestě k evropské integraci, podporovat sdílené lidskoprávní hodnoty a hledat spojence pro vlastní cíle států V4.

MAREK ŠTEFKA
SPECPOL

.....

Chtěli byste tu příště vidět svůj text? Napište nám na chronicle@amo.cz!

.....

POŘADATEL

AMO.CZ

TOP PARTNEŘI

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Zastoupení v České republice

PARTNEŘI

UNIVERZITA
KARLOVA
V PRAZE

Embassy of Canada
Ambassade du Canada

PRAGUE
CONGRESS CENTRE

PRA
HA
PRA
GA
PRA
G

USE
embassy

slido

UNITED NATIONS
Informační centrum OSN v Praze

MEDIÁLNÍ PARTNER

RESPEKT

TIRÁŽ

CHRON, Občasník Pražského studentského summitu,
registrováno MK ČR E 16149, vydává Asociace pro mezinárodní otázky (AMO),
Žitná 608/27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; amo.cz / studentsummit.cz;
e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz;

šéfredaktor: Anna M. Podlipná, tel.: 608 548 518, e-mail: chronicle@amo.cz;

editoři: Esther Hyhlíková, Michael Douša;

redakce: Filip Lupjan, Štěpán Doležal, Stanislav Kamenický, Michaela Staňková,
Matěj Čumpelík, Michal Douša;

sazba: Stanislav Kamenický, Lucie Vodvářková;

korektura: Michaela Staňková;

ilustrace: Markéta Ptáčková.